

ZEËRI

**Keshtjella
te zemres
Fage 2**

**Djertim per
te Ardhmen
Fage 13**

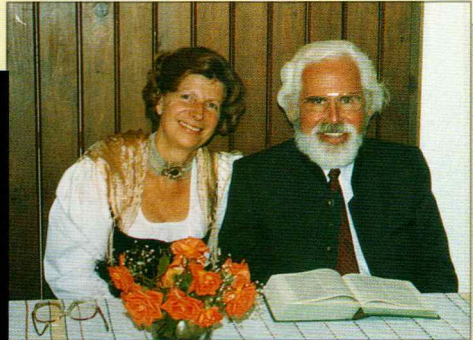
KESHTJELLA TE ZEMRES

Gideon Miller
Bischofshofen, Austria

Kur isha dhjete ose njembdh-jete vjec, gjate kohes qe une isha duke u pregatitur per Bar Mitzvah, nje grua e re vinte duke qare me deshperim ne shtepine tone disa here gjate javes. Imazhi i te qarave te saj me gjithë shpirt me mallengjente, ndaj nje dite une pyeta nenen time mbi te. Ajo me shpjegoi se i shoqi i saj ishte Katolik, dhe ne qofte se nje Cifut Ortodoks martohet me nje te krishrere ajo eshte konsideruar e vdekur nga familja e saj.

Kur une e ndoqa ceshtjen me thelle, ajo psheretiu: Para se nje grua e re martohet me nje burre te krishtere, ajo duhet te pranoje Jesusin si shpetimtarin e premtuar te botes. Qe prej asaj dite, sa here qe une degjoja emerin e Jezusit, mendimet e mia fluturonin tek gruaja e deshperuar, duke perfshire ndjenjat e shqetesimit zemerimit dhe mosbesimit. Me ne fund, une fillova te tmerroheshja kur kaloja prane ndonje kishe lokale gjate ruges time per ne shkollë.

Si nje cifut Ortodoks, familja ime respektonte Sabathin dhe pushimet fetare. Une u rrita duke i dashur te gjitha ngjarjet dhe ceremonite te lidhura me Judismin.

Prape ishte nje boshellek i brendshem qe filloi te rritet e rritet ndersa une po arrija burrerrine. Megjithese zakonisht une ndjeja dicka qe mungonte ne jeten time, per kete gje isha krejt i bindur: Besimi Kristian me mbeshtetjen e tij ne njeriun e quajitur Jesus nuk ngrinte asnje pyetje per mua.

Zemra ime ne ato dite ushqente nje ndjenje tjeter: Nje urrejtje per Nazistet Gjermane dhe per te gjithë ata qe vrane pothuaj gjithë familjen time, pervec 3-4 vetave. Duke kujtuar ato emocione te erreta, nuk eshte cudi fakti qe une ju dorezova alkolizmit Kisha ndertuar nje kariere ne hotel, teater, dhe bar biznesi, biles isha pronar, ne nje fare kohe i nje license Kumari ne Las Vegas — por une po humbja gjithcka ne alkohol.

Diten qe vellai im me telefonoi nga New Jersey me lajmin se babai kishte vdekur une po sherohesha nga te humburit te ndjenjave. Cdo humbje e ndjen-

jave re vetem me conte ne nje grope deshperimi me te thellë. Vellai im telefonoi per te me pyetur nese do te shkoja ne varrim por kuptoi se dicka serioze kishte ndodhur. Ai me keshilloi te kerkoja kujdes mjekesor dhe te vija vetem kur te ndihesha i forte pr te levizur. Pasi vendosa dorezen e telefonit ne vend shkova ne nje dyqan dhe bleva vje arke me scotch wiski dhe nje arke me vere, u ktheva ne dhome, mbylla deren dhe piva vazhdimisht per dhjete dite. Menjeher pas kesaj maratone, dikush me dha emerin e nje kontakti ne alkolisten anonime. Ne kaluam shume ore duke folur se bashtu. Ne nje bisedim te tillë ai rrefehu: “Njerezit qe une njoh, te cilet kane ndaluar te piren jane ata qe kane gjetur zotin, aresyea qe ju nuk keni ndaluar te

piren eshte se ju nuk keni arritur fundin, Gideon.

“Dhe sa me poshte me duhet te shkoj turfullova une.” Velem atehere kur te jesh gati per te kerkuar zotin per ndihme, mu pergjigj ai. Une kujtova sa here isha perpjekur te ndaloja te piren nen fuqine time. Une isha i pafuqishem te ndaloja te piren pas pak dilesh kthjelltesie. Pas pak kohe une e gjeta vetem time ne New York duke u sheruar nga nje humbje tjetër e ndenjave. E dija se nuk mund te bija me poshte, dhe e dija se nuk mund te ndihmoja veten time. Per here te pare unë i qava Lotit per ndihme. Une gjeta fuqi ne ate per te marre pjese ne takimet e alkolisteve anonime dne per te lexuar Biblen. Ndermjete miresise se Zotit une

isha me ne fund i afte per te ndaluar te piren.

Boshlleku i brendshem nuk regetinte e dhimbte, dhe varesia ime tek alkoli ishte, pas shum vjetesh nen kontroll. Ne gjashte vjetet e mevonshem une studiova Biblen me zell. Ndersa une e investigoja ate mendimet e mia u kthyen perseri tek ajo figure fantazem nga femijerija ime — U venit dhe une fillova te shikoj Jesusin ashtu sic ai eshte ne te vertete. Thapesi i premtuar i permen-dur ne Testamentin e vjeter dhe nga profetet.

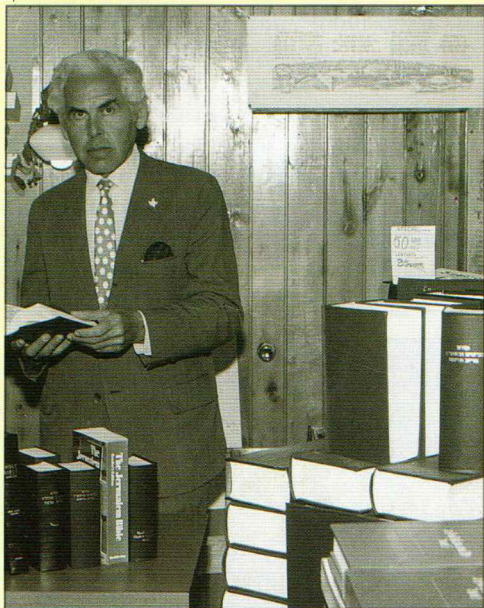
Ne ate kohe une isha i bindur pe une isha i vetimi Cifut ne bote qe kish pranuar Jezu Krishtin si Mesia... dersi zbulova nje grup cifutesh besimtare qe takoheshin ne New York. Ky per mua nuk ishte vetem jne komfort shoqeror, por ajo cka eshte me e rendesishme, ishte nje vend ku une mund te merrja material shpirtesor. Une ndjeva Zotin te me udhehiqte per hequr dore nga biznesi im dhe te shkoja ne Izrael — toka e babait te babait tim.

Ndersa po hyja ne shtepine e re, me nje stil tjeter jete, une ndaja besimin tim me cifute, Arabe dhe.

Punova si ndertues, punetor fabrike dhe ne nje naftesjelles me Arabe dhe me qeverine Izraelite ne qytetin Tel Aviv si keshilltar per varesine Kundrejt droges. Kur po merresha me nje dyqan bible ne qytetin e vjeter, brenda portes se shafes, zoti filloi te punonte mbi keshqjellen e madhe te fundit te zemres time. Ai me mesoi mua me shume ne lidhje me faljen se ndofta une do kisha dashur te dija.

Helena dhe une u takuam per here te pare ne nje Konferenc ne Golan Hotel. disa muaj me pare gjate nje lutje zoti i kish treguar asaj vizionin e nje njeriu qe ajo nuk e kish takuar kurre dhe i tha asaj "Ky eshte burri yt, te cilin une po ta jap

ty" Mund te imagjinoni cudine elsaj kur burri i vizionit te saj qendronte aty perpara saj Isha une. Ne biseduam ne menyre te kendeshme derisa erdhi koha te ndaheshim dhe une e largova takimin nga mendja. E pashe ate perseri ne Jerusaleem. Kur ajo erdhi papritur ne dyqanin tim. Grupi i saj ndodhij ne ate zone, u

Dyqani qu Helene dhe Gideon u Taqan per here pere

shpejegua ajo, dhe ajo u kijtua se une i kisha treguar ku punoja. Pastaj ajo me pyeti nese une mun ti tregoja disa pamje.

Helena ishe e bukur dhe dukej sinqerisht e interesuar ne miqesne time. Perseri ndersa ne ishim ne nje turne nje fakt shfaqej si ne mjegule, i pakalueshem, ndermjet nesh. Helena ishte nga Austria vendi qe mbrujti njeriun qe gati shkaterroi familjen time dhe u perpoq te shfarooste gjithte cifutet.

Rruget tona u poqen disa muaj me vone, kete radhe ne Austri, ku une do te mbaja nje seri takimesh dhe leksionesh ne Izrael. Helena me shoqeroi mua si shofere dhe perkthyes, gje te cilen ajo beri perseri ne nje udhtim te nevonshem — dhe pastaj ne nje tjetër.

Per tre vjet, sa nere qe udhetime e mia me çuan ne Austri ose, Helena ishte aty. Ajo ishte shume e vlefshme per mua. Perseri ne shume menyra une ci mbaja distance me te. E dija se mund te bija ne dashuri me dike si Helena. Une gjithash-tu dija qe hidherimin im per nerezit e saj eklipsonte lumturi qe ne mund te per-jetonim se bashku. Pastaj Helena me tha se ajo me donte. Ajo me tha mua se familja e saj kishte qene familje naziste dhe ajo kish qene nje udheheqese e Rinise Naziste ne Austri gjate luftes. Koka me vinte rrotull kur Helena me shpjegonte se ajo besente Hitlerin dhe kish gene ushqyer me genjeshtrat se ajo me foli mbi diluzionin e temerrshem kur, ne moshen e re shtatembednjete vjet, ajo zbuloi se e kishin genjyer. Helena pastoj me pershkroi vitet e pasluftes ndersa ajo filloi te takonte anetare te races Çifute te cilet ajo qe mesuar ti urrente, dhe kuptoi se ata nuk ishin ndryshe nga vetja e saj. Kur ajo me ne fund pa fotografite e viktimave te holo-kaustit, ndjenja e turpit dhe e tradhetise ishin complete per me shume se njezet vjet mbas luftes, ajo ja dedikoi jeten e saj Jesu Krishtit. Perseri, vetem vite me vone ajo mesoi te besonte nje burre aq sa te binte ne dashure. Burri qe ajo me ne fund besoi dhe dashuroi ishte une.

Une u kteva ne Izrael, duke luftuar per te kuptuar ndjenjat e mia per Helenen, historine e saj tragjike, dhe te kaluaren e temerrshme te familjes sime. Ngadale une fillova te kuptoj se edhe ne qofte se une mund te falja Gjermanet per ate çka i bene familjes sime, perseri, nuk mjaft-

tonte. Kur nje bar i keq hiqet nga zemra, ai le nje vrime Ne goftese ti nuk do njerezit qe njehere ke urryer, rrenja e hidherimit do te kthehet. Pas shume lutjeve, une me ne fund vendosa se ishte koha te dorezohesha para kesaj keshtjelle finale te Jesusit, dhe zoti po perdorte Helene Obermayer, ish udheheqese e Rinise Naziste, per te bere qe kjo te ndodhte! Une i propozova asaj ne nje dite me shi ne pranveren e vicit 1982, dhe u martuam ate vjeshte.

Qe atehere, Helena dhe une kemi vazhduar udhetime tona, duke dhene leksione ahe mesime kudo ne Europe dhe Amerike. Ne kemi udhehequr grupe Austriakesh ne misjone sherimi e pendimi ne vendet e kampeve te perqendrimet. Por ajo çka eshte me e rendesishme eshte se ne vazhdojme ti sherbejme zotit i cili eshte aq i fuqishem sa rrezon edhe muret me te larta te zemrave tona — ato per te cilet ne kemi harxhuar vite ti forcojme me llaçin me te forte.

Ne e dime se si eshte te Kemi Jesusin te na ndroje paragjykimin tone, me dashuri. Per ne, me ne fund lufta ka mba ruac.

Pagëzimi nga Shpirti i Shenjtë

Disa tregime të publikuara në këtë numër të revistës “Zëri”, flasin mbi Pagëzimin nga Shpirti i Shenjtë. Ky është përjetim biblik i premtuar vijuesve të Jezu Krishtit. Qëllimi i këtij është që ta pajis pranuesin me fuqi për ta kryer vullnetin e Zotit. Bibla shpesh flet për këtë në Librin e Veprave. Për informata më të hollësishme, drejtohuni tek Urdhëri i FGBMFI në zonën tuaj. (Shih faqen 18).

NJE PERSON

Malcolm Blowes
Partizánske, Slovakia

Duke qene nje i ri ne Angli gjate viteve 60' une ashtu si shume te tjere gjate asaj kohe fillova ti kthej shpinen moralit me te cilin isha rritur dhe fillova duhanin, sharjet, te marr pjese ne muziken Pop, dhe pergjithesisht perpiqesha te isha me te tjeret — aq sa te krijoja mundesi per te eksploruar anatomine e seksit tjetet.

Malcolm Blowes ne 1969

Duke lene skhollen ne moshen 15 vjeç ne 1964, une kujtova se isha nje o burre i vertete. I mbushur me krenari, une isha i bindur se une mund te kujdesesha per veten time. Ne kundersttim me menyren qe une isha rritur, une vendosa se nuk kishte zot dhe feja ishte shpikur per pleqe te friksuar nga vdekja ose nga klasa udhehqese per ti mbajtur te tjeret ne vendin e tyre. Premtonte nje jete te metyshme te mrekullueshme per nje jete jo rebele te mepareshme.

Kur une isha 16 vjeç, une takova Phyllis e cila ishte vetem 12 vjeç, dhe ne filluam te dilrim se bashku rregullisht. Une isha bere nje ateist i deklaruar, dhe i thoja nenes time: “Kur vdes aq e pate! Nuk ka asgje tjetet”. Une i thashe asaj se ajo eshte bu-dallaqe qe mendonte ndryshe. Fatemire-sisht, nena ime vazhdoi te lutet per mua

dhe zoti nuk me ktheu shpinen nua. “Di-kush atje lart” po me mbronte megjithese ne ishim ashtu sic ishim — kur, per shembull ne kujtuam se Phyllis ishte shtate-zane, dhe ishte shume e re. Ne qofte se i jati i saj nuk do me vriste mua babai im do ta kishte kryer ate pune. Perseri, kriza kaloi dhe premtimet e vetepembajtjes u harruan shpejt.

Ne ditën e Valentinit, 1970, Phyllis dhe une ishim te martuar. Ajo ishte shtam-bedhjetë vjeç dhe une isha njezetcentje. Kur ajo ishte nentembdhjetë ne kishim 2 djem. Ishte gjate asaj kohe kur une fillova te shqetesohesha dhe fillova te kerkoj ngacmim me ate ne mendje une fillova te luaj snuker dhe kaloja nje nate ne jave “me djemte” pas pak kohe kjo ndodhte çdo nate. Vazhdimisht une vija ne shtepi i pire dhe nganjehere sulmoja fizikisht Phyllis.

Perpjekjet per te gjetur liri dhe lumturi me çuan ne tradhëti. Gjerat vazhduan ne kete rruge gjate te njezetave e te tridhjetave te mia.

Ne 1980 ne u transferucum ne Stetchworth. Ne bleme nje shtëpi te vjeter me kopesht e mundesi per u ardhmen. Per te tjeret ne dukeshim nje familje e lumtur, par situata nuk ishte ideale. Kur djali yne i madh na pyeti ne ne pashke, 1981, perse ne nuk shkonim ne kisha, meqenese une nuk kisha nje pergjigje per te, e pyeta, a do desheroje te shkoje?" Ai tha, "Po."

Tashme une isha manaxher i "zones per dymbedhete furrave Tooks me me shume se 140 personel direkt nen pergjegjesine time. Une kisha nje makine kompanie çdo dy vjet megjithëate, ne shtëpine tone nuk kishte paqe, me probleme te mosbesimit, genjeshtra, grindje, dhe pandersshmeri.

Ne ate kohe ne shkuam ne kishen e fshatit. Ishte nje grup i vogel prej 10 zonjave te vjetrave. Ato dukeshin shume te cuditura kur pane nje familje te re dhe na mirepritën ngrohësishte. Megjithëse une u merzita shume, ne filluam te merrnim pjese rregullisht. Ne ate kohe une mendoja se ndjofta kishte nje zot, por vetem aq. Asgje nuk ndryshoi perveç shfaqjes se jashteme gjate te djelave ne mengjes. Une vazdoja te grindësha me njerezit dhe te beja nje jete egoiste e mashtruese.

Nje te djele, ne veren e vitit 1985, kisha jone priti nje çift qe kishte ardhur per vizite, qe ishin misionere ne Libi. Une nuk i pelqeva qe ne fillim, sepse ata dukeshin aq te lumtur dhe sollen nje kitare ne kishen TIME. Ai na fliste vazhdimisht sikuresë ai e njuhte zotin peronalisht dhe e quante ate "LORD" "Çfare Idioti" mendoja une. Ai ftoi veteveten ne shtëpine tone te enjten tjetër. Megjithëse une isha shume dredhues ai ne nje fare menyre na permendi faktin se ne mund te vizitonim shtëpine e tij ne kembrixh ate te premte, e cila ishte nala ime e bilardos.

Megjithëse, ishte e quarte se ata nuk kishin shume gjera, ata kishin pregatitur per ne —Krejt te huaj— nje darke te mrekullurshme Tuniziane. Duke u ulur atje gjate darkes une vura re se ata kishin diçka — diçka qe une nuk kisha — lumturi, paqe, ata ishin te hapur mbi te kaluaren e tyre. Pas darke ata na kenduar nje kenge

Malcolm Blowes sot

dhe pastaj filluan te flisnen mbi Jesus Krishtit, qe Ai me donte mua personaisht, qe Ai vdiq ne nye kryq si nje kriminel, zakonshem keshtu qe gjithë plehrat ne jeten time mund te fshihen, qe Ai ishte ngjallur nga vdekja dhe ishte i gjalle e i vertete sot, qe Ai pe priste pur mua, te kerkoja te faluren e tij dhe te prisja Ate ne jeten time. Ata me treguan mua se zoti ishte mbinatyror dhe si te krishtere ata e besonin ATE qe vepronte ne menyre te mbinatyreshme. Ne menyra te tilla si sherimet dhe duke i dhene atyre gjithë nevojat e tyre fizike. Fjate rruges per ne shtëpi ne tshim te dy shume te heshtur asnje prej nesh nuk dinte tamam çfare te mendonte per ate çka kishim degjuar dhe

pare gjate tre oreve te mepareshme. Diten tjetër mendja ime ishte e shqetesuar. Ndersa punoja jashte ne kopsht shume gjera me venin ne mendj. Te djelen Phillis u zgjua per te bere mengjesin dhe une isha shtrire ne krevat duke lexuar diss materiale qe ata na kishin dhene. Nje nga ata, “Udhetim neper Jete” thoshte se Jesusi me pranonte mua ashtu siç isha dhe se ai do te ndryshonte jeton time, ne qofte se une e lejoi Ate. Duke vendosur ta lexoja me ze Lutjen e zotimit qe ishte shruar atje, une besoja seriozisht çdo fjale.

Kur ktheva faqen e fundits ishte shkruar, “Tregojini nje personi tjetër brenda 24 oreve çfare keni bere” Une isha i tmerruar por ishte vone. Une kisha bere nje premtime se do te ndiqja zotin. E trembur Phyllis do te mendonte se une po çmendesha mendova do ti tregoj mamit”. Ajo merr vesh nga keto gjera”. Po perseri mu desh gjithë mengjesi per te menduar.

Megjithese ne ate moment asgje dramatike nuk kishte ndodhur — nuk kishte vetemita drite — aja lutje e thjeshte e besimit ndryshoi komplet jelen time. Zoti filloi te me zbulonte nga vinin gjithë problemet dhe dhimbjet. Shumica e tyre vinin nga pafalshmeria” Prandaj une i shkrova letra njerezve duke kerkuar falje. Ndjermet kesaj, une u lirova zoti nga nje zakon 24 vjesar: duhavin, brenda nje jave dhe, me ngadale, me ndryshoi natyren time te pakontrollushme.

Pese muaj me vone, ne darken e vitit te ri 1986, Phyllis, i dha jetin e saj Jezu Krishtit. Zoti ne na dha nje martesë te re, pa dyshime, dhe maqenese ne te dy rame ne dashuri me Jezusin, prindin e Paqes, Ai na dha nje dashuri te vertete dhe te fresket per njeri tjetrin, nje afersi si kurre me pare qe vazhdimisht permiresohet. Ne kemi pare zotin te na plotesoje nevojat tona ne menyra te pabesueshme. Jezusi gjithashtu ka sheruar kembën time, ne te cilen nuk mund te qendroja dot pas nje aksidenti. Ne fillimin e viteve 1986 une mora pjese per

here te pare ne nje darke FGBMFI Na pelqen shume dhe prej atehere kam marre pjese te vazhdimisht. Une isha nje pianec i pashprese, nje person i terhequr i cili nuk ishte ne gjendje te merrte pjese ne nje bisedim ose te bente miq. Zoti ndryshoi ate, jo per nje moment, por nepermjet nje procesi rritjeje. Nje vit me vone, gjate nje darke FGBMFI, shpirti i shenjte me bindi se une kisha me shuma nevojë per Zotin ne menyre qe te behesha nje deshmitar per rjerezit rreth meje. Ne lidhje me kete besimi im ishte diçka private, edhe pse une lexoja shume here ne Bible inkurajimet.

Ne fund te takimit une i kerkova folesit te lutej per mua. Ca dite me vone ndersa une po punoja ne nje çati, papritur pata eksperiencen me te fuqishme ndersa zoti me mbushi komplet me dashurine etij, gezimin, dhe paqen. s Ishte si ne ditën e Pentekostit.

Tani une adhuroj te takohem me njerez dhe ti tregoj atyre mbi ate çka Jesusi beri per mua. Brenda nje viti ne mbushnim nje miniautobus rregullisht per te shkuar ne Saffron Waleden chapter te FGBMFI dhe kohet e fundit pame nje kishe qe u krijua ne New Market. Zoti ka bere aq shume une mund te mbushja teresisht revisten Zeri pr nje vit te tere me eksperiencat e mia. Ne perseri kemi probleme per te perballuar, por tani une nuk i perballoj me vete — Jezusi eshte me mua. Ai ka me te vertete jeten time dhe martesën time. Ashtu siç thote Bibla; “Ne qofte se ndonje njeri eshte me Kristhin, ai eshte nje creature e re; gjerat e vjetra jane te shkuara; Por te ghitha gjerat jane bere te reja.”

Qe nga shtatori 1992 gruaja ime, dy nga femijet tane dhe une kemi jetuar ne Slovakia, dhe tani jemi organizuar FGBMFI ne e cila eshte planifikuar per ne 28-30 Prill 1994. Ne shpresojne te shohim shume prej jush atje. □

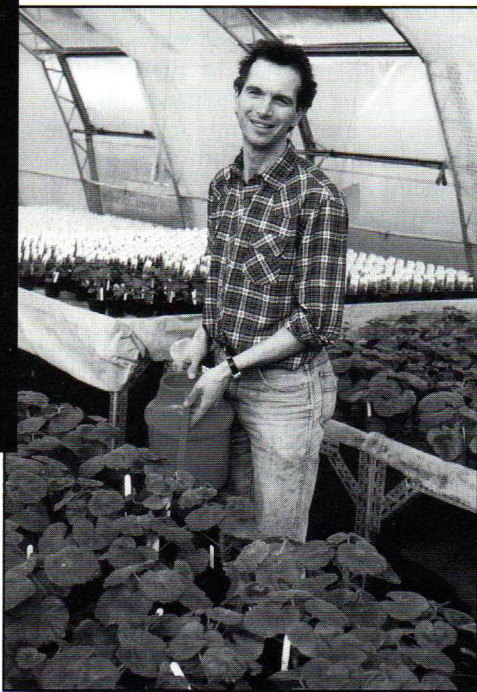
Shprese per te ardhmen

Paul Booth,
Hazelgrove, Angli

Zeri i priftit depertoi ne moment ne mendjen time Konfurze. Ishte varrimi i nemes time. "Si mund te kete nje zot clashurie e drejtesie?" i thashe i zemeruar vetes time. Nena ime kish qene nje predikuese Metodiste dhe me fliste mua mbi zotin c dashurise. Vdekja e saj nga kanceri i mushkrise — dhe zoti i dashurise — nuk puqeshin

Gjate viteve te adoleshences dhe ne te njezetat e hereshme, une kisha nje pasion per motoçikletat e shpejta dhe shpesh do ti jepja me shpejtesi rreth rrugeve te fshatit duke u perpjekur te matesha me motoçikleta si Barry Sheen. Interesat e mia te tjera qene te luaja futboll si amator dhe te ndigja Manchester United. Ishte nje fundjave i mire ose i keq — varej nga rezultatet e futbollit! Si nje adoleshent nje nga frikat e mia/me te medhaja qe se ne moshen 35 vjeç (nuk e di pse 35) do te isha teper i vjeter per te luajtur.

Qellimi i jetes sime nuk ishte te behesha nje futbollist i madh ose nje motoçiklist, ndonese une shpesh enderroja te behesha. Me mire, une shpresoja se nje dite une do te takoja vajzen e drejte te stabilizohesha, dhe te isha i lumtur ne martesë. Thelle une isha temerrisisht i vetmuar. Diçka ingecte une kisha problem komunikimin me seksin e kundert!

Kjo mund te duket qesharake por sa here qe une do ti kerkoja nje vajze te dilnim bashkem une do te ... dhe do te ... turpe — rohesha. Diskotekat dhe klubet et nates ishin nje temerr i vertete per mua. Per me keq shume nga shoket e mi ose po kerkonin ti hynin ne zemer vajzave ose po martoheshin. Kjo vazhdoi deri ne moshen 25 vjeç.

Me ne fund une pata nje histori me nje grua te martuar. Per her te pare ne jeten time, une e dija se e kisha gabim. U perpoqa ta justifikoja, por nuk mund te liroheshja nga ndenjat e fajit e te denimit.

Duke mos ditur çfare te beja nje te te premte pasdite megjithese une nuk besoja ne zot, une fillova ti kerkoj Jezusit te me falte. Papritur fillova te qaja me denese lotet nuk pushonin pastaj ishte sikur dikush po qendronte prane meje duke derdhur lumenj lumturie. Faji dhe denimi ishin larguar dhe per here te pare une e dija se Jezu Krishti ishte gjalle.

Pak muaj me vorie une fillova te ndiqja kishen metodiste lokale ku, kur isha femije. Kisha degjuar gjate shkolles te se djeles sa e sa histori mbi Jezusin. Kete here kishte nje ndryshim te mrekulueshem! Ata kishin fakte. Papritur une kuptova se mund te kuptoja Biblen dhe zhvillova nje deshire te vertete per ta lexuar ate. Per me teper une zbulova se ajo çka thuej ishte e vertete. Une gjithashtu fillova te lutem dhe u Kerkova zotit te kontrollonte plotesisht jeten time, ta perdorja ate per planet dhe qelimet e tij. Pak kohe mbas kesaj, duke vizituar nje kishë me motren time Dawn, une mora pagezimin e shpirtit te shenjte.

Bibla thote ne Aktet 1: * “Ju do te merrni fuqi kur shpirti i sheryjte vjen tek ju; dhe ju do te bekeni deshmi mtaret e mi: Duke marre Pagezimin e shpirtit te sheryjte, une munda te joh zotin ne nje menjire me te thelle.

Ndikimi i pare ne jeten time ishte veshtiresia ime ne komunikim ishte zhdukur. Une kuptova se tani kisha nje konfidence te re dhe liri. Fillova te te ndiqja nje vajze jo — Krishtere dhe shpejt ne u fejuam. Une lutesha vazhdimisht qe ajo te behej Krishtere, por me kohe maredhenia tone u tensionua. Nje te djele ne mengjes, ndersa po ecja per ne kishë kisha nje ndjenje te madhe lumturie. Zotie filloi te me fliste . Ishte nje ze i vogel, i brendsem, qe thoshte pol ne goftese ti e vazhdon kete maredhenie, ti do te humbesh ndjenjen e lumturise; gjithçka qe une kam planifikuar per jeten tende. Sot une dua qe ti ti japesh fund kesaj maredhenieje.” Megjithese

nuk ishte nje vendim i lehte une ju binda zotit. Me shume se çdo gje tjeter une doja Jezusin te ishte i pari ne jeten time.

Pastaj une takova Janet ne kishen ku shkoja me time moter. Tashme une shkoja atje rregullisht. Zoti e kish drejtuar ne menyre te qarte Janet te linte Leicester, ku ajo punonte, per ta kthyer ne shtepi ne Stockport. Ai i tha asaj se ajo do te martohej por, ajo as nuk dinte se me ke! Brenda trembedhjete muajsh ne ishim te martuar. Edhe enderat e mia me te lumtura nuk krahasohesin me ate çka zoti kish planifikuar. Ne tani jemi te martuar prej pothuaj nente vjetesh dhe une mund te them me gjithë zemer se, per ne te dy kane qene nente vjetet ne te lumtur te jetes sime.

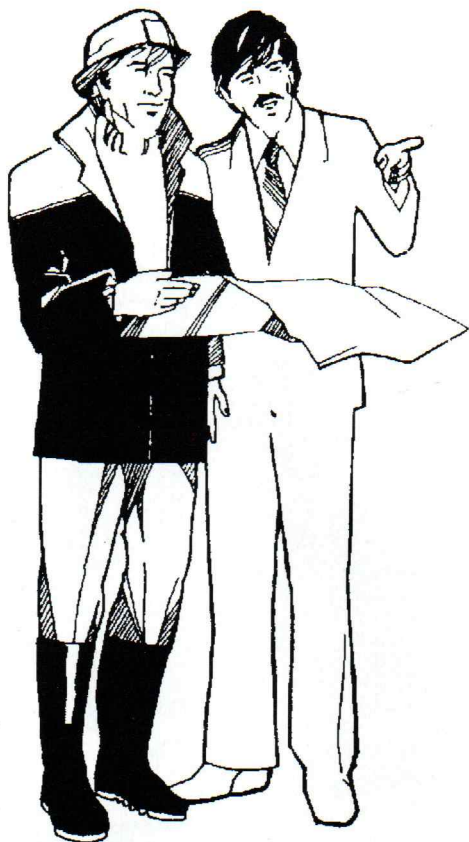
Pjesemarrja ime ne FGBMFI Shoqaten Nerkombetare te Afaristevë per ungjill te plote filloi ne 1985 kur nje mik ftoi Janet dhe mua per darke. Ne fund te takimit njerezit u luten per tu levizur perpara per lutjet. Une u luta, dhe ndersa nje burre po lutej, une ndjeva fuqine e zotit te vinte mbi mua. Shpejt u bera anetar i FGBMFI dhe, me rritjen e pjese-marrjes sime, une kam pare nje ndryshim ne jeten time.

Ne pune, pjese e aktivitetit time eshte te ndihmoj e specializoj njerez te papure ne kopshtari tregetare. Kontratat e punesimit variojne nga tree muaj ne dymbedhjete muaj. Ne fund te çdo kontrate une kam paqe te brendeshme. Nuk jam i shqetesuar ose ne ankth sepse e di se une kam furnizimin e zotit. Ndersa nje pune mbaron nje tjeter hapet per mua. Edhe ne mes te krizes ekonomike gruaja ime dhe une presim me kenaqesi e konfidence te ardhmen.

Paul Booth eshte i martuar me Janet. Ai eshte nje perfaqesues ne regjionin verior perendimor te mbretërisë së bashkuar dhe president ne kishen e Stockportit te FGBMFI.

SHOQATA NDËRKOMBËTARE E AFARISTËVE PËR UNGJILL TË PLOTË

- Për laik
- Interdominacionale
- Gjithëbotërore
- Karizmatike
- Personale

Në vitin 1952 një grup i vogël afristësh mblidhej një herë në javë për lutje në Kafeterinë e Klifontit në qendër të Los Angelesit, në Kaliforni në Shteteve të Bashkuara të Amerikës. Udhëheqësi i këtij grupi ishte një fermer i ri armenian i quajtur Demos Shekarian.

Shekariani kisthe mbështetur një numër mitingjesh të suksesshme ungjillore në Kaliforninë Jugore. Por me takimet javore për lutje ishte ndryshe.

Njerëzit që mblidheshin bashkërisht e quanin veten “Shoqata ndërkombëtare e afaristëve për ungjill të plotë”, por organizata e re vitin e parë e përballoi me shumë vështirësi. Shekarianin vetë i mbulonte pothuajse të gjitha shpenzimet. Grupi zvogëlohej nga dita me ditë dhe në përkujtimin e njëvjetorit kishin ardhur vetëm 15 veta.

Kështu, një natë para atij që pritej të jetë takimi i fundit dhe shpërndarja e Bashkësisë, Shekariani mori nga Perëndia një vizion të papritur. Ai ishte lëshuar thellë në lutje, kur ndjeu që Shpirti i Perëndisë e ngriti mbi shtëpinë e tij, mbi re dhe në gjithësi. Ndërsa toka rrotullohej poshtë tij dhe secili kontinent shihej, ai ishte në gjendje të shihte njerëzit që jetonin në çdo komb; veshjet e tyre kombëtare dhe njerëz të racave të ndryshme. Kokat e tyre ishin të ulura nga dëshpërimi; duart e tyre të kryqëzuara në të këqija. Papritmas një ndryshim vërshoi mbi tanjerëzit ngritën kokën dhe duart në lavdërimin e Perëndisë.

Shekariani e dinte se kisthe pranuar një zbulesë për rolin që duhej të luante Bashkësia në ringjalljen e gjithmbarshme shpirtërore. Vizioni u vërtetua në mënyrë të çuditshme që në takimin tjetër të mëng-

jesit, kur Shekarianin e përshëndetën dy veta të posaçëm: njëri dha 1000 dollarë dhuratë; tjetri kishte ngarë automjetin gjithë natën nga një qytet rreth 500 km larg, sepse Perëndia e kishte frymëzuar pr të filluar nxjerrjen e një reviste të re Bashkësie.

Që nga ai mëngjes, Bashkësia është rritur dhe është zgjeruar nëpër botë. Shërbimet e saj janë gjithëbotërore dhe megjithatë edhe sot është një organizatë personale: takimet lokale dhe rilindjet ofrojnë bashkësi shumë të ngrohtë, por edhe ungjillizimet e hapura dhe lutjet inkurajojnë dhe kujdesen për plotësimin e krkësave të tyre personale.

Vizioni Demos; i marrë në vitin 1952, vazhdon edhe sot.

Shoqëria ungjillizon njerëzit të cilët ndryshe nuk do të dëgjonin kurrë për Ungjillin. Koncepti i Perëndisë i dhënë nëpërmjet takimeve të hershme në Kafeterinë e Kliftonit – koncept ende aktual në fushatat ungjillore të Bashkësisë – është që shumë njerëz që nuk duan të vizitojnë rregullisht kishën, mund të pushtohen nga rrefimi i përvojës personale që i ka ndodhur ndonjrit si atyre vetë.

Ky është shkaku që takimet e rregullta të Bashkësisë, revistat, librat, radio, dhe fushatat televizive shprehin dëshmitë personale të njerëzve të thjeshtë dëgjuesit dhe lexuesit janë të inkurajuar që ta pranojnë Jezus Krishtin si Zotin dhe Shpëtimtarin e tyre, për të marrë forcë dhe fuqi shpirtërore që Perëndia u jep njerëzve të tij përmes pagëzimit të Shpirtit të Shenjtë, dhe për t'u lutur dhe për të kërkuar nga Perëndia i gjallë të gjitha gjërat e nevojshme për jetë.

Takimet e Bahkësisë gjithashtu u mundësojnë të krishterëve të mblidhen së bashku për të gëzuar shoqërinë me njëritjetrin dhe për të inkurajuar njëritjetrin në fe. Bashkësia nuk është kishë, nuk fillon kisha dhe asnjëherë nuk këshillon që ndonjë njeri ta braktisë kishën e tij. Sepse njerëzit nga shumë denominacione, kombe dhe të profesioneve të ndryshme, i kanë gëzuar takimet e Bashkësisë dhe

kështu kanë marrë dashuri të madhe dhe unitet midis të krishterëve.

Bashkësia përkufizon "afaristët" në mënyrë elastike. Nuk ka kufizime për sa u përket takimeve kishtare ose profesionit. Meqenëse Bahkësia nuk është një denominacion, anëtarësia në organizatë nuk ndikon në namin e individit si një anëtar i kishës së tij. Famullitarët janë të mirëseardhur si anëtarë, por duhet të provojnë se janë besnikë ndaj organizatës në ungjillizimin nga laiku në laik; vetëm laikët mund të jenë oficerë të degës.

Bashkësia është më tepër një shoqëri autonome e degëve lokale; se sa një organizatë e centralizuar. Degët duhet të pajtohen me rregullat e përgjithshme të Statutit të Bashkësisë, por shumica e vendimeve të shërbimeve janë lënë në degët individuale.

165 drejtorët e Bashkësisë kanë vënë në dispozicion kohën e tyre për të udhëhequr Bashkësinë sipas udhëheqjes së Shpirtit të Shenjtë. Ata mund të përfaqësojnë rajonet e tyre përkatëse dhe zgjidhen çdo 3 vjet. Nga mesi i tyre zgjedhin oficerët e tyre nga anëtarësia e tyre. □

Djertem per te ardhmen

Guntis Ziverts,
Lativi

Gjate kthimit per ne shtepi nga sherbimi kombetar ne Ushtrine Sovietike, une arrita nje pike ku duhej te vendosja per drejtimin qe do te merrte jeta i me. Une isha njezet vjeç dhe disa degjuar disa historira mbi zotin. Tani une e dija se duhej te zgjidhja ndermjet dedikimit te jetes sime Jezusit ose ti sherbeja parase dhe suksesit.

**Guntis Ziverts (ne majte),
me Demos Shakarian (ne djathte)
udheheqes te FGBMFI**

Para luftes se dyte boterore gjyshi in ja dedikoi jeten e tij jezu Krishtit. Pastaj ai lexoi mbi premtimet qe Jezu Krishti Kish dhene mbi shpirtin e shenjte. Ai mendoi, ne qoftese ka nje mundesi per te provuar çka ndjekesit e Jezusit bene he ditën e Pentekostit, atehere une e dua ate.” Me kete mendje, ai u lut dhe priti zotin derisa ai mori pagezimin e shpirtit te sheryte Kjo i dha atij force per te perballuar situaten ne vendin tone pas luftes. Situata ishte e veshitre, por zoti i tregoi rrugen perpara. Ai me folli mua mbi shume mreullira qe zoti kish bere per te ne vite.

Tani une duhej te vendosja ne ç’baze ta ndertoja jeten time. Nuk mjaftonte vetem te degjoja historite e tim gjyshi: duhet ta dija per veten time. Kishte aq shume pyetje, “Po ne lidhje me kishat e tjera? Mbi çfare flasin ato? A kane te drejte?” Me kete ne mendje une fillova te kerkoj — Mora pjese ne shume kisha dhe fillova ti flas te rinjeve te moshes sime, duke i pyetur: “Perse je ti ne

kishe?” Ata me jepnin pergjigje te ndryshme “Eshte e kendeshme —eshte paqesore — mund te çlodhem.” Ajo ç’ka une nuk kuptoja ishte pse asnjeri nuk fliste mbi zotin.

Pastaj une takova nje te Krishtere ne tren. Ne filluam te bisedojme dhe une e pyeta: “pse beson ne zot?” Ne Bashkimin Sovietik ne gofte nje njeri kish nje semundje te cilen mjekesia nuk mund ta sheronte jepesh nje kard Paaftesie e cila lejonte transport publik pa para. Ai kish-te nje te tille. Ai shpjegoi se si kishte patur kancer e nuk mund te ecte. Pastaj ai tha: “Pasi une le trenin do te me duhet te ece disa kilometra. Tani nuk eshte asgje per mua sepse zoti me ka sheruar.”

Pergjigjja e tij qe shume e rendesisme per mua. Ai njeri njihnte zotin nuk ishte

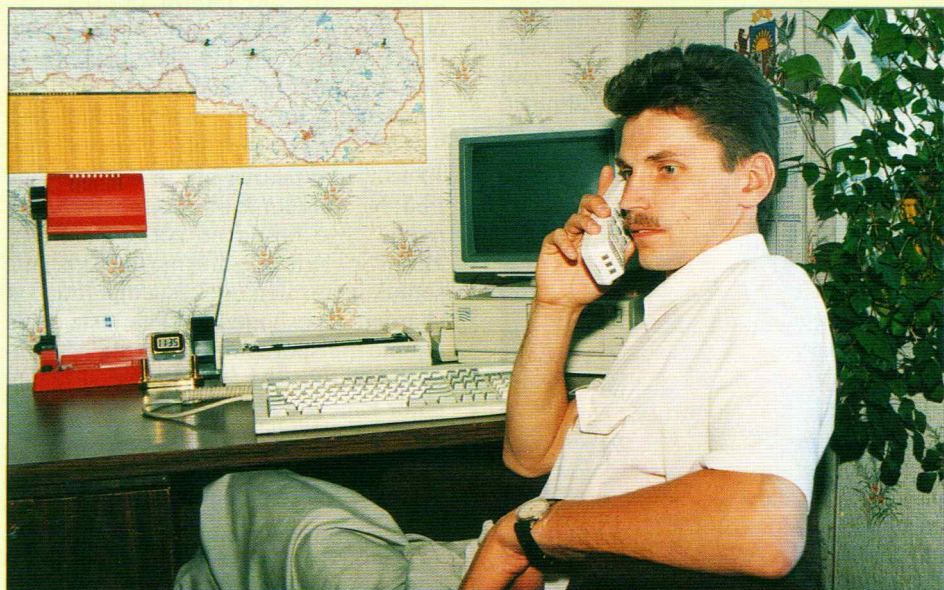
diçka që dikush i kish treguar atij, ose një teori që ai kish shpikur. Ai e dinte që zoti kish ndryshuar jeten e tij dhe asgjë nuk e tundte nga ajo. Une doja ta njihja zotin gjithashtu, prandaj ja dedikova jeten Jezu Krishtit Hap pas hapi zoti ndryshoi jeten time. Nuk ishte vetëm një gjë; Ishte një seri mesimesh. Per shembull për të krijuar një prospektive të drejte mbi parane. Ngadale por me siguri une i dhashe zotit kontroll në çolo fushe. Edhe sot ai vazhdon të më mesojë dhe të më ndryshojë më d'atë çka e kenaq Ate.

Duke mesuar mbi financat, une isha duke punuar ndërmjet dis marreveshjeve biznesi. Une isha pronar i një toke të madhe. Në një rast une shkova në qytet me qëllim që të bleja një makine. Në treg une fillova të shikoj një burrë që po bente një lojë kumari. Une nuk kisha ndërmend të luaja por ai më shpoi lehtë: “Sa benje 100 rubla?” Në fakt, ishin 50 dollare në atë kohë, por ai kishte prekur krenarinë time si një biznesmen. Une isha i detyruar të pranoja se 100 Rubla

nuk ishin asgjë për një djale të pasur si une, “Dakort, ta prvojme, dhe fillova! Më atë une u futa në grep megjithatë, në humbje mua më duhej të merzja parate mbrrapa. Vazhdova derisa humba gjithçka.

Ishte një idiotesi, por zoti e perdori për të më dhënë një mesim të vlefshëm në fund të puroshe, të fitosh para dhe të humbesh në një moment. Kur une arrita në shtëpi nëna ime hapi derën dhe para se une të thoja ndonjë gjë shpjegoi se zoti i kish folur. Pastaj ajo mori një varg, nga Bibla, “Zoti thote,” une do të ju jap juve vitet që ... ka ngrene. Pastaj mua më desh të tregoja asaj atë c’kish ndodhur. Pak kohë më vonë zoti sistemoi gjerat që une të bleja vje makine të re — shumë më të mira se ajo që do kisha patur. Mesova se ku të mbeshtes besimin tim — në zot gjithçka që kam i perket atij. Ai është burimi im dhe do të plotesoj nevojat e mia.

Mesimi tjetër ishte të vendosja zotin të parë në marrëdhëniet e mia me njëzërit e

tjere. Ate dite une shkova ne gytet dhe ndihesha sikur kisha gjithëçka, — kisha para, mund te pleja nje makine, dhe mund te filloja nje familje. Pak dite me vone une takova nje shoqe rastesisht — ajo kishte nje djale tjetër — kjo i dha fund maredhenies sone. Ndermjet ke-tyre eksperiencave une mesova se te gjithë gjerat e mira, edhe gruaja dhe familja jane dhurata nga zoti. Une nuk mund ti fitoj ato; ato me jane besuar mua nga zoti. Ai eshte burimi.

Ca vite me pare une lexova librin Demos Shakarian, “Njerezit me te lumtur ne toke” dhe degjova mbi shoqaten nderkombetare (FGBMFI) pastaj ne 1990, nje grup i FGBMFI erdhi ne vendin tim. Duke kujtuar librin une u ofrova te ndihmohem te organizoja takime. Qe nga ajo kohe une jam marre me FGBMFI ne Lativi dhe gjithashtu mu desh shume kohe te gjeja njerezit e duhur qe do merrnin pergjegjesine, por, ne lani kemi kemi tre grupe ne Lativi.

Njerezit kane nevojë per nje drejtim, dhe ky eshte misioni yne — te ndajme ate çka Jezusi ka pere per ne te shpallin se ka shprese. Ne kemi pjesemarrjen e njerezve te rendesishem ne shoqaten tone dhe lutemi qe ato te influencojne ligje te reja ne vendin tone. Eshte e njejta gje me biznesin; ne mundi te kemi nje efekt pozitiv. Kohet e fundit nje grup kristianesh me caktuan mua te shkoja ne parlament. Mua mu dha zeri te flas mbi zotin. Ne filluam teper vone per te fituar, por zoti ishte i afte te perdorte fushaten per te folur mbi te. Nga reporteret e gazetarë une u pyeta: “Çfare do te besh ne qofte se fiton” Kjo me dha nje rast per tu pergjigjur se une ndjeva se zoti ishte rruga perpara. Platforma ime ishte nga 1 Korintasit 8:2-3 ne Bibël. Perkthimi yne thote: Njeriu qe mendon se di diçka nuk e di akoma se ai duhet te dije se vetem njeriu qe do zotin merr njohuri prej Tij.”

Guntis Ziverts duke sherbyer ne Ushtrina Sovietike

Kjo moto nuk ishte vetem per mua. Eshte per gjithë FGBMFI ne Lativi, sepse ne kemi nevojë te kemi mençurine e zotit per token tone. Diçka po ndodhte dha ne kemi nevojë te levizim per para ne rrugen e zotit, jo me tonen. Ai i ka pergjigjiet.

Guntis Ziverts eshte nje biznesmen u pavarur Latvian. Ai eshte drejtori naaional, FGBMFI Ai dhe gruaja e tij Anda, Kane nje djale Arturs (5 vjeç)

I DROGARI PER KATER VJET

Une isha rritur ne nje shtepi ku niveli financiar ishte mbi ate mesatarin Danez. Megjitheate, une mendoj se mungesa e komunikimit dhe e miqesise turbulloi me njerkun tim personalitetin tim gjate viteve te adoleshences vitet e mevonshne pane rebelimin tim. Une isha ne kundershtrim me qeverine dhe gjithçka qe perfaqesonte rregull dhe autoritet. Jeta ime ishte nje kasaphane "E per çfare duhet te jetoj?"

**Karsten Krath-Andersen,
Brande, Danimarke**

Une isha rritur ne nje shtepi ku niveli financiar ishte mbi ate mesatarin Danez. Megjitheate, une mendoj se mungesa e komunikimit dhe e miqesise turbulloi me njerkun tim personalitetin tim gjate viteve te adoleshences vitet e mevonshne pane rebelimin tim. Une isha ne kundershtrim me qeverine dhe gjithçka qe perfaqesonte rregull dhe autoritet.

Megjithese me nje qendrim te tille une fitova popularitet, nga moshataret e mi. Une isha aktiv ne: keç biles fitova çmime te ndryshme si keçist i ri ndersa rritesha, inteesat e mia per sportin po zhdukeshi dhe u rrit interesi per duhan, dhe perte bere eksperimente me drogera. Une doja aventure dhe kuptova se keto gjera do te me jepnin ate dhe do te sillnin kenaqesi ne jete. Jdhujt e mi qene kengeltare rroku, te cilet benin çka une beja. Une doja te behesha si ata. Sot muzika eshte me e rende dhe me e eger se kurre

dhe mesazhi qe te rinjte marrin nga ajo eshte edhe me shkaterruese se kur une isha i ri.

Ne moshen 21 vjeç, une fillova nje dyqan duke shitur furra u be dyqani me i madh ne shune milje perreth. Megjitheate une isha i papjekur per nivelin, relativisht te larte te pergjegjesise. Une u perpoqa te fitoj me shume vetebesim duke pire sa me shume alkol. Abuzimi i tabletave e ndoqi ate, si rezultat mendja ime u ndikua nga ato. Frika, paranoja, dhe gjendje te tjera anormale te mendjes

pasuan me vone jeta u be ferr. Une shkova ne spitalin psikiatrik disa here. Nga çdo ane trupi im po keqesohej. Doktorët me thonin se ne qofte se nuk ndaloja te piren, nuk do te jetoja shume gjate. une vazhdova tete vjete me vone une falimentova. Ne nje perpjekje per te bere permiresime ne jeten time une u bera vegjeterian shpejt une kuptova, se ushqimi i shendelshem nuk do te balancoje demtimin e drogave. Gjithashtu, une u perpoqa te pastroja shpirtin dhe mendjen duke medituar — u bera nje ndjekes i Baghwan. Une u interesova mbi skenen e moshes se re. Duke shikuar mbrapa, une kuptoj se keto gjera me çuan thjesht me teper ne thellesi.

Une kerkova pergjigje ndermjet fallxhinjve, astrologjise, letrave, hipnozes, per sot une e di se Luciferi ose shejtani eshte shkaketuesi i gjithë atyre gjerave. Ato udhhoqen ne egoizem, frike, arrogance, mashtrim, paligjeshmeri dhe gjera te tjera negative. Jeta ime ishte ne te verlete ne nje mizerje te plote. Pjesemaria ime ne droge po behej shume serioze.

Pasi u ndava me nje shoqe, une u bera i droguar. Shume nga shoket qe njihja ne ato kohe jane te vdekur sot. Shumica e tyre vdiqen parakohe nga abuzimi i drogave. Une gjithashtu isha, ne rrugete time drejt nje vdekje te hereshme. Disa here une hyja vjedhurazi neper: shtepija, kontrabande/droge, ose beja gjera te tjera te paligjeshme. Si rezultat, une u mbusha edhe me shume me frike — frike mos kapesha! Nje dite une takova nje shok, Lars, i cili deri rishtazi kish qene pronari i nje librarie te fshehte. Ai me tregoi se qe bere i krishtere, dhe me ftoi mua ne kishen me te. Ai rezatoi nje gezim qe ishte i pazakonte per te. Nga kurioziteti, une pranova.

Atmosfera ne ndertesën e kishes ishte e kendeshme. Kishte njerez te te gjitha

moshave dhe muzika ishte e gjalle. Mua me peleu; nuk ishte si kishat qe kisha vizituar me pare. Predikuesi filloi te fliste mbi Djalën Plangprishes nga ungjilli u Lukes, Kapitulli 15. Ajo ishte kaq e ngjashme me jeten time. Djali kish karxhuar gjithë parate ne hje jete te keqe, dhe perfundoi duke u kujdesur per derrat dhe duke ngrene te njejtat gjera qe ata hanin. une mund te identifikohesha. Djali ne ati histori vendosi te kthehej tek u ati per te kerkuar pune. Babai ngriti nje darke te madhe mireseardhjeje per te, pa permendur çka ai kish bere.

Predikuesi na tregoi se babai ne ate histori simbilozonte Babain tone qiellor dhe vetem sikur ne te vinim tek. Ai, ai do te na prese si babai ne histori. “A ka mundesi qe ajo te jete e vertete?” Mendova “A do te me pranonte zoti mua?” Une shkova me vone tek predikuesi dhe thashe, “Ne gofte se vetem 10% e asaj çka ti na tregove eshte e vertete, une dua ta pranoj Jezusin. a eshte e vertete qe une do te kem, nje jete te re?” Predikuesi tha se ishte e vertete.

Une kisha planifikuar te beja nje kontrabande te madhe jave qe vinte, prandaj pyeta, “Çfare mendën zoti qe une punoj ne tregun e zi?” Ai u pergjigj, “Mos me pyet mua ne lidhje me ate ne qoftese i jep Jezusit kontroll mbi jeten tende, ti mund ta pyesesh ate mbi ate dhe gjera te tjera. A eshte kje çka ti do te besh?” Une thashe po, dhe ai filloi te lutej per mua. Momentin tjetër une e gjeta vteveten ne te shtrire dysheme ne fuqine e zotit. Zoti kish pranuar ftesën time dhe ndryshuar jeten time.

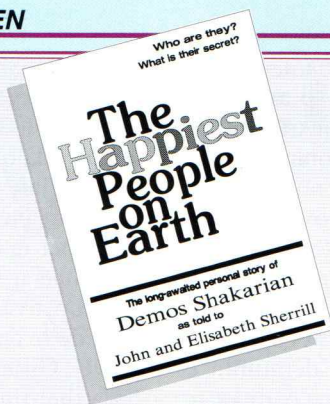
Ditet e ardhshme ishin te mbushura me lumturi. Une isha jashtezakonisht u lumtur dhe ndjehesha krejt i ri. Nga nje dite, ne tjetren une ndalova se piri dhe droguari, megjithese.

Pata disa simptoma terheqjeje nje doktor me dha disa ilaçe qe do te me ndihmonin me ate. Megjitheate. Çdo dite une kisha neper rruge Jezus Krish-tin. Fatekeqsisht pak nga shoket e mi te vjeter, pranuan ate çka une i thashe. Shumica e tyre. u perpoqen te me terhiq-nin mbrapa, dhe megjithese une reshqita disa here une u ktheva gjithmone tek zoti.

Gjate kesaj Lars ishte nje shok i jash-tezokonshe. Ne nje menyre jo egoiste, ai ishte ne anen time vazhdimisht, duke ofruar lutje, ndihme, keshillim. Pas pak muajsh une u futa ne nje shkollë Bible. Une e bera kursin disa here dhe mora sherim, dhe mesim te mire, i ai revolu-cionarizoi te menduarit tim. Une mora dashuri dhe mençuri nga Jezusi. Zoti gjithashtu ne menyre te mrekullueshme sheroi shpatullen time, qafen, veshken, dhe gjera te tjera. Ai me liroi.

Une jam liruar nga droga dhe alkoli qe prej kater vjetesh dhe tani ndjehem ledhe me mire se perpara. Une u martova me nje vajze qe nuk kish pire nje gote birre e jo me droge! Ne ndjeme zotin te na mbante se bashku. Duke filluar nga vjeshta e 1992, une udtetova neper dani-marke duke dhene leksione mbi rreziket e aldolit dhe droges. Gjate ketij proçesi femijet degjuan mbi zotin qe kur Jezusi me liroi mua nga droga dhe alkoli. Gjith-handej une marr mirepritje per mesazhin tim dhe mesuesit jane te habitur me pranimin e te rinjve. Une dua te behem nje shenje qe te drejton tek Jezusi.

Karsten Krath-Andersen eshte nje anetar i FGBMFI ne Heming, Dani-marke. Ai dhe gruaja e tij, Eva, Kane nje djale Simon. Nje liber eshte "publikuar ne Danisht i quajtur" Kujdesu mbi lirinë tende" mbi Kar-sten Krath-Andersen.

**Çfarë vërtet ka vlerë
Njerëzit më të lumtur në
botë Këtë libër ngallëzyes
mbi formimin e FGBMFI-
së, mund ta porositni tek
urdhëri i juaj lokal.**

POROSI PËR “ZËRIN”

Kjo rëvistë e vogël ua shpall af-starëve të vërtetën mbi Zotiu si dhe i frymëzon fetarët e krishterë. Porositni pra, do t'ua postojmë me dëshirë nga një kopje për ju dhe shokëve tu qa sa herë botohet rëvistat Zëri.

Zëri- lexuesve shqipëtarë do t'ua postohet pa angazhi; pagese, por njëkohësisht u jipet mundësia atyre që dëshirojnë të dhurojnë një shumë të vogël parash. Këto do të përdoren për të ungjillizuar vendin tuaj.

Shkruani në këtë adresë:

FGBMFI: Mechelse Steenweg 30;
B-3000 Leuven, Belgium.

I dashur lexues: gjersa i lexoje dëshmitë në këtë numër të revistës “Zëri” mund ta kesh pyetur veten në mund ta njohtosh edhe ti Zotin personalisht dhe ta gjeshe paqen në zemrën tënde. Jezusi thoshte se për ta njohur Zotin, që është Shpirti, duhet të rilindesh në shpirtin tënd njerëzor. Që ta arrish këtë lipset:

1. Ta pranosh tek Zoti se ke jetuar jetë egoiste, duke mos e nderuar Atë si Zot të jetës tënde ke mëkatuar dhe je ndarë prej tij. “Se të gjithë kanë mëkatuar dhe kanë mbetur pa madhëstini e Zoti” Romakët 3.23.

2. Të pendohesh duke iu kthyer Zotit dhe duke kërkuar falje prej Tij dhe ndihmë nga Ai për të jetuar siç dëshiron Ai. “Në qoftë se nuk ktheheni prej mëkateve ndaj Zotit, do të mbaroni si ata.” Luka 13.3.

3. Të besosh se Jezusi është Biri i Zotit dhe se vdiq në kryq. Ai i mori mëkatet tua përmbi Vete që ta kesh faljen e Zotit. “Po, Perëndia aq shumë e deshi botën, saqë e dha Birin e tij të vetëm, që të mos mbaroj kushdo që beson në të, por ta ketë jetën e amshuar.” Gjoni 3,16

4. Rrëfehu tek Zoti se tani e ke pranuar Jezusin për Shpëtimtar dhe Zot në jetën tënde. “Prandaj, në qoftë se e pranoni me gojë: ‘Jezusi është Zoti’ dhe në qoftë se me gjithë shpirt beson se Perëndia e ka ngjallur nga të vdekurit (për shfajsimin tonë), do të shpëtohet” Romakët 10,9.

Nëse, pasi që ke menduar mirë dhe i ke lexuar shkresat, dëshiron ta bësh këtë hap të rëndësishëm, atëherë thuaje me zë të lartë këtë lutje: “Zot i dashur, jam i bindur se jam mëkatarë dhe si i tillë jam i predestinuar të mbaroj. Besoj thellë në zemër se Jezusi, Biri yt, vdiq për të gjithë mëkatarët e edhe për mua, dhe derdhi gjakun e Tij për ti larë mëkatet e mia. E pranoj Jezusin për Shpëtimtar dhe për Zot në jetën time dhe të falënderoj për dhuratën e jetës së amshuar. Tani të besoj të më ndihmosh ta jetoj jetën ashtu siç dëshiron Ti.”

Mos u var nga ndjenjat për të dyshuar në të ka pranuar Zoti. Ndjenjat ndërrojnë, por lidhja jote e re me Zotin bazohet në premtimet e Tij (Romakët 10.13). Mos u turpëro t’u tregosh të tjerëve për lidhjen tënde me Krishtin (Mateu 10,32). Gjej kohë përditë për lutje dhe për ta lexuar Biblën (1 Pjetri 2,2; Psalmet 37,4; Romakët 8,14).

Kur ta kesh marrë këtë vendim, më të rëndësishmin nga të gjithë, të lutem na lajmëro dhe ne do të dërgojmë informacione të tjera. Mbushe dhe postoje kuponin që vijon.

SHOQATA NDERKOMBËTARE E AFARISTËVE PËR UNGJILL TË PLOTË

është shoqatë ndërkombëtare e afaristëve të krishterë, qëllimi i së cilës është:

1. T’i ftojë njerëzit tek Zoti dhe në kishë, për ta dëshmuar praninë dhe fuqinë e Zotit në botën e sotme nëpërmjet të mesazhit të Ungjillit të plotë për njeriun e plotë.

2. Ta formojë një bazë për shoqatat e krishtera kudo ndër njerëz nën bajrakun e eksperiencës në Jezu Krishtin dhe t’i forcojë që të kthehen në kishat e tyre, të freskuar e të rilindur. FGBMFI, nuk është as kishë as sekt. Ajo nuk ka priftërinjë e as famullitarë dhe as nuk udhëheq kisha.

3. Të sjell një masë më të madhe uniteti në mes të gjithë të krishterëve.

ZËRI

No. 942

Kjo është një nga njëzet e dy gjuhëratë të “Zërit” revistes Evropiane botuar përmes FGBMFI Zyrës Internacionale rajonit Evropian: Mechelse Steenweg 30, B-3000 Leuven, Belgium. Tel: (016)20.79.44. Telefax (016)20.79.31. Në Britaninë e Madhe botohet gjashtë herë në vjet.

Redaktor: Blair Scott. Asistent: Donato Anzalone. Artist: Paul Goodwin. Radhitja: Convertex. Redaktor në SHB: Jerry Jensen. Redaktor në Pacifikun Jugor: Mark Raffills, Redaktor në Azi: C.K. Lee.

SHOQATA NDERKOMBËTARE E AFERISTËVE PËR UNGJILL TË PLOTË. (FGBMFI)

Zyra e fushës Britanike: P.O. Box 11, Knutsford, Cheshire A16 6QP, Tel: 0565-632667.

Jashtë Britanisë: Mechelse Steenweg 30, B-3000 Leuven, Belgium.

Dua t’ju informoj që kam vendosur ta pranoj e pasoj Jezu Krishtin. Ju lutem ma dërgoni librezën “Tani ju që e pranuat Krishtin”.

Ju lutëm më dërgoni informacionin mbi FGBMFI.

Ju lutëm më njohtoni hollësisht për anëtarësin e FGBMFI.

Bmri dhe adresa (me germa shtypi):

ZËRI NO. 9.42

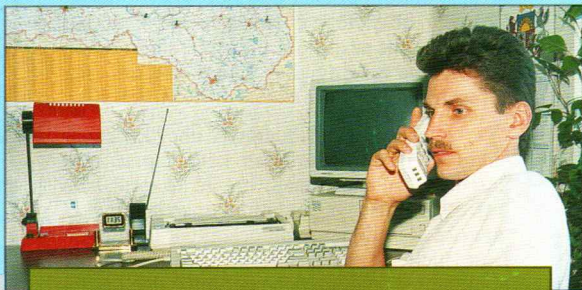
NË KËTË NUMËR

VENDIME PER TU MARRE

Duket se nga çfardo vendi ne jemi, çfaredo dekada kemi linehur, ne eventualisht duhet te marrim vendimet tona, mbi te ardhmen, ne çfare te besojme, dhe si te jetojme. Megjithate çka prinderit na kanë treguar neve, historite qe kemi degjuar ne te gjithë duhet te zgjedhim nje muge tonen. Kje reviste do tje paraqese juve me disa njerez qe luftuan me temperament ose te konsumuar me urrejtje. Je do te degjoni mbi beteja me droge dhe alkol, dhe mbi ato qe rane ne erresire me pjese-marje ne meditim nen mesimin e feve te rreme, okultit, duke perfshire astrologjine hipnozen, letrat. Megjithate nuk mbaron aty. Secili na tregon, probleme te vjetra, zakone frika qe zhduken dhe nje jete te re qe fillon.

**FGBMFI Shoqata
Nderkombetare e Afaristëve
për Unfjill të Plotë**

- **KESHTJELLA
TE ZEMRES**
Gideon Miller – Fage 2
- **NJE PERSON**
Malcolm Blowes – Fage 6
- **SHPRESE PER TE ARDHMEN**
Paul Booth – Fage 9
- **I DROGARI**
Karsten Krath-Andersen – Fage 16

- **DJERTIME PER
TE ARDHMEN**
Guntis Ziverts, Lativi
Fage 13

Mos lejo që kjo revistë të vëhet në kosh Letrash por le të qarkullohej mes miqëve